

РЕШЕНИЕ

№ 4771

гр. София, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 13.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **2043** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.65 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/.

Образувано е по жалба от Л. Д. Т. срещу Заповед № РНД21-РД48-1 / 11.02.2021 г. на Кмета на Район „Н.” – Столична община, с която на основание чл.65, ал.2 от ЗОБС и чл.34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община се разпорежда да се из земе от Л. Д. Т. и нейната дъщеря Р. А. Д. общинско жилище съгласно Акт за частна общинска собственост № 136 / 20.03.1997 г., намиращо се на адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] тъй като се държи без правно основание.

Жалбоподателката Л. Д. Т. твърди, че заповедта е незаконосъобразна. Сочи, че обитават жилището от 1984 г., че са извършвали ремонти в него, че са сключили споразумение с управителя на входа за разпорено плащане на задължения и, че всичко това не е взето предвид от ответника при прекратяване на договора за наем. Иска заповедта да бъде отменена.

Ответникът – Кметът на район „Н.”, чрез процесуален представител, юрисконсулт П. - Г., излага аргументи за неоснователност на жалбата и в подкрепа на оспорения административен акт. Сочи, че договорът за наем е прекратен с влязло в сила съдебно решение, че е изпълнена процедурата по принудително изземване, като препи това са връчвани покани за доброволно изпълнение и въпреки това, жилището продължава да се държи без правно основание. При тези мотиви, моли жалбата да бъде оставена без

уважение, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът счита жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу подлежащ на оспорване административен акт, от активно легитимирано лице и в срок, като заповедта е била съобщена с писмо с обратна разписка на 18.02.2021 г., а жалбата – подадена на 01.03.2021 г.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, в резултат на извършената служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

С атакуваната на основание чл.65, ал.2 от ЗОБС и чл.34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община се разпорежда да се из земе от Л. Д. Т. и нейната дъщеря Р. А. Д. общинско жилище съгласно Акт за частна общинска собственост № 136 / 20.03.1997 г., намиращо се на адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] тъй като се държи без правно основание.

Съгласно разпоредбата на чл. 65, ал. 1 от ЗОБС, „общински имот, който се владее или държи без основание, не се използва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на кмета на общината.

Алинея 2 на същия член предвижда, че в Столичната община и градовете с районно деление заповедите по ал. 1 могат да се издават и от кметовете на районите в случаите и по ред, установени от общинския съвет. Този ред е предвиден в Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на Столична община.

Предвид горната нормативна уредба съдът счита, че процесната заповед е издадена от компетентен административен орган – Кметът на район „Н.”-СО, съгласно чл.65, ал.2 ЗОБС във вр. с чл.46, ал.1, т.3 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА).

Заповедта е постановена в предвидената от закона форма и съдържание и е подробно мотивирана с фактическите и правни основание за издаването ѝ.

При издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват основание за нейната отмяна.

За да прецени материалната законосъобразност на оспорваната заповед, съдът следва да проследи наличието на законовите предпоставки, предвидени в чл. 65, ал. 1 от ЗОБС, които са следните:

1. имотът, обект на заповедта за изземване, да е общинска собственост и
2. да е налице една от алтернативно посочените предпоставки: имотът да се владее или държи без основание, да се ползва не по предназначение или нуждата от него да е отпаднала, като в процесния случай, посочената от административния орган хипотеза е първата.

Кумулативното наличие на тези условия поражда правомощието на кмета да приложи административният ред за защита владението на имот - общинска собственост, като разпреди неговото изземване.

Между страните не е налице спор, че имотът представлява частна общинска собственост, видно и от Акт за частна общинска собственост № 136 / 20.03.1997 г., одобрен от Кмета на район „Н.“ – Столична община.

Изводите на административния орган, че жилището се държи без правно основание са правилни по следните съображения:

Имотът се е обитавал въз основа на настанителна заповед и договор за наем, които са прекратени на основание чл.46, ал.1, т.1 и ал.2 от ЗОБС и чл.33, ал.2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община с влязла в сила Заповед № РНД19-РД56-376 / 09.12.2019 г. на Кмета на район „Н.“.

Заповедта е обжалвана, като жалбата е оставена без уважение с Решение № 4287 / 30.07.2020 г. на Административен съд София – град по а.д. № 915 / 2020 г., което на основание чл.46, ал.5, изр. 3 от ЗОБС е окончателно, т.е. влиза в сила на 30.07.2020 г. В този смисъл е и Разпореждане № 12573 / 12.10.2020 г. на ВАС по а.д. № 10742 / 2020 г., с което е оставена без разглеждане касационната жалба срещу решението.

Основанията, поради което е прекратено наемното правоотношение, са били предмет на предходния съдебен спор по оспорване на заповедта по чл.46, ал.2 от ЗОБС, който е приключил, поради което и не следва да се обсъждат наново в настоящото производство.

Следователно, налице прекратено с влязъл в сила административен акт, потвърден с влязло в сила съдебно решение в сила съдебно решение, наемно правоотношение, с прекратяването на което отпада правното основание за държане на общинското жилище.

При наличието на отпаднало / липса на правно основание за държане на жилището, са отправени и покани за доброволно изпълнение, както следва:

Първо е връчена Покана за доброволно изпълнение изх. № РНД20-ГР94-136 / 06.08.2020 г. от Кмета на район „Н.“, която според отбелязването върху нея е получена на 06.08.2020 г. при отказ на Л. Т. да положи подпис на поканата, удостоверен с подписите, имената и длъжностите на двама служители от общинската администрация, както и на свидетел – съсед от ап. 184.

Впоследствие, е изпратена нова Покана за доброволно изпълнение изх. № РНД20-ДИ11-455 / 18.12.2020 г. от Кмета на район „Н.“, изпратена с писмо с обратна разписка и получена от Л. Т. на 04.01.2021 г., с което е даден нов 14-дневен срок за доброволно освобождаване на жилището.

С писмо вх. № РНД21-ГР94-162 / 13.01.2021 г. във връзка с полученото писмо, Л. Т. е помолила за удължаване на срока за напускане до 31.01.2021 г., като е заявила, че ще върне ключовете доброволно на 01.02.2021 г., като до този момент ще изнесе всичките си вещи, но вместо да освободи жилището, на 28.01.2021 г. подава ново заявление, в което моли срокът да бъде удължен отново, каквото удължаване не е налице от страна на административния орган.

В Констативен акт № 6 / 09.02.2021 г. на началник отдел „Правно – нормативно обслужване“ при Район „Н.“ се установява наличието на предпоставките за издаване на заповед по чл.65 от ЗОБС, както и липсата на освобождаване на жилището в предоставения в поканите за доброволно изпълнение срок и се предлага издаването на заповедта.

Процесната Заповед № РНД21-РД48-1 / 11.02.2021 г. на Кмета на Район „Н.“ – Столична община, е издадена при наличието на основанията, посочени в заповедта и

след като са били връчени две покани с даден срок за доброволно изпълнение, в които жилището, което се държи без правно основание, не е бил освободено.

Не съществуват и не се твърдят никакви вещни права, въз основа на които да се държи общинския имот, а облигационните такива, произтичащи от договора за наем за общинско жилище, са прекратени.

По изложените съображения, са налице условията за издаване на процесната заповед, а именно налице е имот – частна общинска собственост и същият се държи или ползва без правно основание и заповедта е законосъобразно издадена.

При този изходна спора, право на разноски има ответникът, който е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото съдът определя в минимален размер от 100 лв., съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Д. Т. срещу Заповед № РНД21-РД48-1 / 11.02.2021 г. на Кмета на Район „Н.” – Столична община.

ОСЪЖДА Л. Д. Т. да заплати на Столична община /Район „Н.”/ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: